

[Justitsministeren]

Den samme fremgangsmåde anvendes som udgangspunkt i de tilfælde, hvor Danmark, navnlig efter henstilling fra FN's højkommissær for flygtninge, modtager andre familiedømmede til herboende flygtninge end dem, der er nævnt i udlændingelovens § 9, det vil sige familiedømmede, der ikke har et retskrav på at blive modtaget her.

Den nævnte integrationsbistand finansieres af en bevilling på finansloven, der for tiden omfatter modtagelse og integration af ca. 500 flygtninge hvert år (flygtningekvoten). Modtagelse af familiedømmede til flygtninge er derfor omfattet af kvoten, såfremt de også får status som flygtninge. Andre familiesammenføringer er ikke omfattet af kvoten, og de pågældende kan derfor heller ikke modtage integrationsbistand.

På baggrund af den betydelige stigning i antallet af spontant indrejste asylansøgere, der har vist sig i 1984, overvejer regeringen for tiden, hvorledes behovet for modtagelse af flygtninge her i landet kan imødekommes, navnlig ved en forhøjelse af integrationsbevillingen (flygtningekvoten). Der må herved blandt andet tages hensyn til såvel antallet af spontant indrejste asylansøgere som behovet for familiesammenføringer med herboende flygtninge. Navnlig på baggrund af, at der som nævnt er et egentligt retskrav på familiesammenføring i de i lovens § 9 opregnede tilfælde, er det efter justitsministeriets opfattelse vigtigt, at der også skabes hjemmel for at bevare integrationsbistanden til denne gruppe ved at udvide kvoten.

Det tilføjes, at justitsministeriet ikke er i besiddelse af nærmere specificerede statistiske oplysninger om ansøgninger om familiesammenføringer, og at tilvejebringelse af de i spørgsmålet nævnte oplysninger vil kræve betydelige undersøgelser.

**Spm. nr. S 1132**

Til *justitsministeren* (14/9 84) af:

**Carsten Andersen (SF):**

»Kan ministeren oplyse, om der er udstedt et cirkulære eller anden forordning, der opfordrer politiet eller andre offentligt ansatte til at opfatte fingertegnet eller andre tegn og bevægelser som lovovertrædelser?«

Begrundelse

Spørgeren finder det påfaldende, at politiet inden for en kort tidsperiode begynder at forfølge ganske bestemte – i sig selv harmløse – handlinger som straffelovsovertrædelser.

Spørgeren har tidligere spurgt ministeren, om han ville tage initiativ til at udstede en offentlig publikation med information om, hvad der er strafbart, men en sådan vejledning har ministeren ikke ønsket at udarbejde.

Det er vigtigt at få at vide, om politiet har fået en sådan vejledning, eller om det er en følge af politiets eget initiativ, at fingertegnet er blevet kriminelt.

*Svar* (21/9 84):

**Justitsministeren (Ninn-Hansen):**

Justitsministeriet har ikke udstedt et cirkulære eller lignende af den art, som spørgsmålet omhandler.

**Spm. nr. S 1133**

Til *justitsministeren* (14/9 84) af:

**Carsten Andersen (SF):**

»Kan ministeren oplyse omfanget af sager, der er rejst tiltale i på baggrund af tegn og bevægelser som f.eks. fingertegnet, og som af politiet er opfattet som »overfald«, samt hvornår der første gang blev rejst tiltale på grund af et fingertegn?«

Begrundelse

Af hensyn til den trussel som tegn og bevægelser åbenbart udgør for politiet, vil det være betydningsfuldt at få oplyst, i hvilket omfang politiet er truet af sådanne non-verbale, ikke-voldelige fagter.

*Svar* (21/9 84):

**Justitsministeren (Ninn-Hansen):**

Justitsministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger, der gør det muligt at besvare det stillede spørgsmål.

Med rigspolitichefens årsberetninger fra de pågældende år som kilde kan det dog oplyses, at det samlede antal af anmeldte straffelovsovertrædelser vedrørende straffelovens §§ 121–132 a samt §§ 136–143 (forbrydelser mod den offentlige myndighed og mod den offentlige orden og fred, straffelovens kapitel 14 og 15) udgjorde: